

**Uitspraak Geschillencommissie Financiële Dienstverlening nr. 2019-558
(mr. R.J. Paris, voorzitter en mr. R.E. van Lambalgen, secretaris)**

Klacht ontvangen op : 19 september 2018
Ingediend door : Consument
Tegen : ABN AMRO Hypotheken Groep B.V., handelend onder de naam Florius,
gevestigd te Amersfoort, verder te noemen de Bank
Datum uitspraak : 6 augustus 2019
Aard uitspraak : Niet-bindend advies

Samenvatting

Consument is van mening dat de risicopremie te hoog is en spreekt de Bank daarop aan. De Commissie oordeelt dat de klacht van Consument in feite gericht is tegen de aanbieder van de levensverzekering dan wel tegen de assurantietussenpersoon. Aangezien de Bank geen van beiden is, dient de vordering van Consument jegens de Bank te worden afgewezen.

I. Procesverloop

De Commissie beslist met inachtneming van haar Reglement en op basis van de volgende stukken:

- het door Consument ingediende klachtformulier,
- het verweerschrift van de Bank,
- de repliek van Consument en
- de dupliek van de Bank.

De Commissie stelt vast dat Consument heeft gekozen voor een niet-bindend advies. De uitspraak is daardoor niet-bindend.

De Commissie stelt vast dat het niet nodig is de zaak mondeling te behandelen. De zaak kan daarom op grond van de stukken worden beslist.

2. Feiten

De Commissie gaat uit van de volgende feiten.

- 2.1 In 2004 heeft Consument met haar toenmalige echtgenoot een hypothecaire geldlening afgesloten bij een rechtsvoorganger van de Bank.
- 2.2 Deze geldlening (“RenteVoordeel Hypotheek van Zwitserleven”) bestond uit twee leningdelen, waaronder een Privilege Spaarhypotheek.

Ter aflossing van dit leningdeel hebben Consument en haar toenmalige echtgenoot bij Zwitserleven (hierna: de Verzekeraar) een levensverzekering afgesloten. Deze levensverzekering had een looptijd van 30 jaar en bevatte een overlijdensrisicodekking op twee levens van € 100.000,- bij overlijden van één van/of beide verzekerden voor 1 maart 2034. De risicopremie bedroeg € 42,20 per maand.

- 2.3 Op de Privilege Spaarhypothek zijn (onder meer) van toepassing: i) de Leningsvoorwaarden voor een Zwitserleven Hypotheek en ii) de Voorwaarden voor een Privilege Spaarhypothek.

In de Leningsvoorwaarden voor een Zwitserleven Hypotheek is onder meer het volgende bepaald:

1.1.7 De Zwitserleven Hypotheek

De Zwitserleven Hypotheek kent twee varianten, te weten de Zwitserleven Privilege Hypotheek en de RenteVoordeel Hypotheek van Zwitserleven. In deze voorwaarden zal er gesproken worden over de Zwitserleven Hypotheek. De Zwitserleven Hypotheek is een product voortvloeiende uit een samenwerkingsverband tussen Zwitserleven te Amstelveen en WoonNexxt Hypotheken BV te Hoevelaken. WoonNexxt Hypotheken is een 100% dochter van Bouwfonds Hypotheken B.V. en is gevestigd te Hoevelaken, inschrijfnummer KvK 09092421. WoonNexxt Hypotheken verstrekt u de lening. Hiertegenover dient door u op het onderpand een recht van eerste hypothek te worden gevestigd ten behoeve van WoonNexxt Hypotheken.

WoonNexxt Hypotheken heeft het beheer, de administratie en alles verband houdende met de afgesloten leningovereenkomst uitbesteed aan Bouwfonds Hypotheken. Na het afsluiten van de lening heeft u dus voor alles wat verband houdt met de lening (zoals bijvoorbeeld de maandelijkse betaling)

met Bouwfonds Hypotheken te maken. Wat de levensverzekering en de beleggingsrekening betreft heeft u respectievelijk met de betreffende verzekeraar of beleggingsinstelling te maken.

In de Voorwaarden voor een Privilege Spaarhypothek is onder meer het volgende bepaald:

5.3 Herziening risicopremie

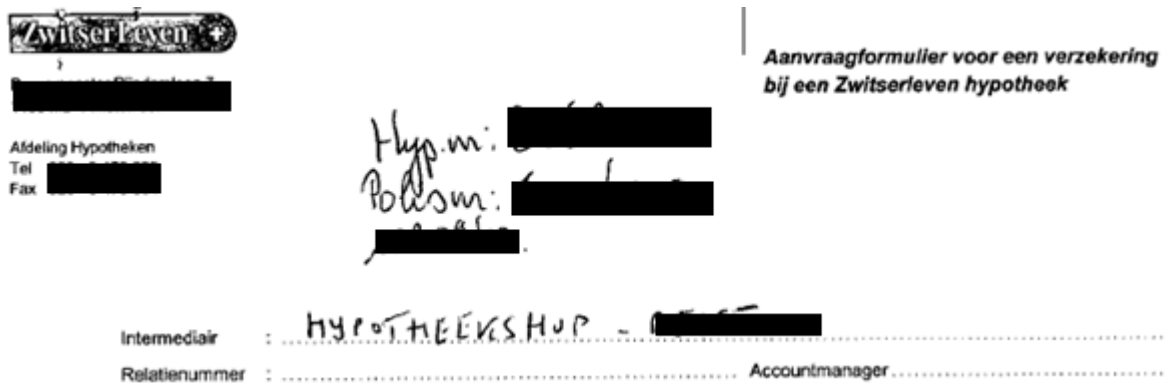
Een na het ingaan van de verzekering vastgestelde risicopremie ondergaat tijdens de looptijd geen wijziging, behalve als het verzekerde bedrag wordt verlaagd in verband met een extra aflossing op de lening;

- 2.4 Op enig moment is de relatie tussen Consument en haar echtgenoot geëindigd. Zij zijn inmiddels gescheiden.
- 2.5 In 2018 heeft Consument de hypothecaire geldlening afgelost en een nieuwe hypothecaire geldlening bij de Bank afgesloten. Consument heeft haar (bestaande) levensverzekering gekoppeld aan de (nieuwe) hypothecaire geldlening. De overeenkomst van de levensverzekering is, anders dan het verwijderen van één van de verzekerden, niet gewijzigd. De risicopremie bedraagt thans € 19,40 per maand.

- 2.6 Overigens was de risicodekking niet meteen juist aangepast, waardoor Consument gedurende korte tijd ook nog risicopremie voor haar inmiddels ex-echtgenoot betaalde. Consument had hierover geklaagd bij de Bank. De Bank heeft dit erkend en de te veel betaalde risicopremie aan Consument vergoed. Tevens had Consument geklaagd over de hoogte van de risicopremie. De Bank heeft daarop als volgt geantwoord:

“De risicodekking is gewijzigd van twee naar één verzekerde. Dat betekent dat het deel van de risicopremie voor de vervallen verzekerde van de totale risicopremie af gaat. Voor de klant blijft er dan een premie van € 19,40 over. Deze premie berekenen wij niet opnieuw op basis van de nu geldende tarieven, maar blijft conform de destijds getekende overeenkomst.”

- 2.7 Consument is het hier niet mee eens en heeft een klacht bij Kifid ingediend.
- 2.8 In de onderhavige procedure heeft de Bank een kopie van het aanvraagformulier voor de levensverzekering overgelegd:

Zwitsierleven

Aanvraagformulier voor een verzekering bij een Zwitsierleven hypotheek

Afdeling Hypotheken
Tel
Fax

Hyp.m.:
Polisnr.:

Intermediair : HYPOTHEEKSHOP -
Relatienummer : Accountmanager

3. Vordering, klacht en verweer

Vordering Consument

- 3.1 Consument vordert een schadevergoeding van de Bank van € 2.580,48. Tevens vordert zij wettelijke rente.
- 3.2 Aan deze vordering legt Consument ten grondslag dat de risicopremie te hoog is.
- Doordat de risicodekking is gewijzigd van twee verzekerden naar één verzekerde, is de risicopremie gedaald van € 42,20 naar € 19,40 per maand. De Bank heeft de risicopremie van € 19,40 nooit gespecificeerd. Consument wenst daarom een specificatie van de risicopremie te ontvangen.

Verder stelt Consument zich op het standpunt dat de risicopremie herberekend had moeten worden en dat daarbij rekening gehouden had moeten worden met de huidige waarde van de levensverzekering en de nieuwe looptijd van de levensverzekering. Dit had in een lagere risicopremie geresulteerd.

- Tevens is de Bank – als tussenpersoon bij de levensverzekering – tekortgeschoten door Consument er niet op te wijzen dat de ORV (overlijdensrisicoverzekering)-premies de afgelopen jaren gedaald zijn. Consument verwijst hierbij naar de uitspraak van de Geschillencommissie Kifid met nummer 2018-339.

3.3 Consument onderbouwt haar schade als volgt. Consument heeft bij een andere partij een offerte opgevraagd en daar bedraagt de ORV-premie slechts € 5,96 per maand. Gezien de looptijd van 16 jaar is de schade van Consument daardoor ($€ 19,40 - € 5,96$) $\times 12$ maanden $\times 16$ jaar = € 2.580,48.

3.4 In haar repliek heeft Consument naar voren gebracht dat zij de overlijdensrisicodekking geheel wenst te beëindigen. Dit omdat het belang van de overlijdensrisicodekking wegens de echtscheiding is komen te vervallen.

Verweer van de Bank

3.5 In haar verweerschrift heeft de Bank aangegeven dat Consument haar klacht tot de verkeerde partij richt. De klacht heeft namelijk betrekking op de levensverzekering. Consument dient zich daarom tot de Verzekeraar te richten.

4. Beoordeling

4.1 De vraag die (allereerst) door de Commissie beantwoord moet worden, is of Consument de juiste partij aanspreekt. De Commissie constateert in dat verband dat Consument haar klacht op verschillende wijzen heeft ingekleed.

4.2 In de eerste plaats stelt Consument dat de risicopremie herberekend (en daarmee verlaagd) had moeten worden en dat zij op zijn minst recht heeft op een specificatie van de risicopremie. In zoverre is de klacht gericht tegen de aanbieder van de levensverzekering. De Bank is echter (enkel) aanbieder van de hypothecaire geldlening, maar niet van de daaraan gekoppelde levensverzekering. En aangezien zij geen aanbieder is van de levensverzekering, kan de Bank niet gehouden worden om de risicopremie van de levensverzekering te herberekenen of om een specificatie van de risicopremie te verstrekken. Dat dergelijke verzoeken niet aan de Bank moeten worden gericht, blijkt ook uit (de slotzin van) artikel 1.1.7 van de Leningsvoorwaarden voor een Zwitserleven Hypotheek. Hierin is immers bepaald dat consumenten voor wat betreft de levensverzekering met de betreffende verzekeraar te maken hebben.

- 4.3 In de tweede plaats stelt Consument dat de ORV-premies de afgelopen jaren gedaald zijn en dat zij daar op gewezen had moeten worden. In zoverre is de klacht gericht tegen de *(assurantie)tussenpersoon*. Anders dan Consument meent, is de Bank echter geen tussenpersoon voor de levensverzekering. Uit het aanvraagformulier voor de levensverzekering (zie overweging 2.8) blijkt duidelijk dat De Hypotheekshop tussenpersoon was en is.
- 4.4 De door Consument aangevoerde argumenten maken dit niet anders. Ten eerste wijst Consument op een brief van de Bank waarin staat dat de Bank graag meedenkt “over het aanpassen van uw hypotheek *of* verzekering”. Naar het oordeel van de Commissie moet deze zinssnede worden gezien in het licht van het feit dat de hypothecaire geldlening en de levensverzekering aan elkaar gekoppeld zijn. Uit deze zinssnede volgt dan ook niet dat de Bank als tussenpersoon voor de levensverzekering moet worden gezien. Ten tweede wijst Consument erop dat de Bank zich er pas in haar verweerschrift op heeft beroepen dat de klacht tegen de verkeerde partij is gericht; in de interne klachtprocedure heeft de Bank wel gereageerd op de klacht van Consument. Volgens Consument heeft de Bank door dit alles het (gerechtvaardigd) vertrouwen gewekt dat zij tussenpersoon was voor de levensverzekering. De Bank heeft evenwel aangegeven dat het feit dat zij in eerste instantie gereageerd had op de klacht van Consument over de risicopremie, samenhangt met de omstandigheid dat zij kennis heeft van de productvoorwaarden van de verzekeringsovereenkomst en dat zij contactpersoon is voor de tussenpersoon. De Commissie begrijpt dat hierdoor verwarring is ontstaan bij Consument over de rol van de Bank bij de levensverzekering. Maar dit kan niet tot de conclusie leiden dat de Bank moet worden aangemerkt als tussenpersoon bij de levensverzekering.
- 4.5 Kortom: aangezien de klacht van Consument in feite gericht is tegen de aanbieder van de levensverzekering dan wel tegen de assurantietussenpersoon, en de Bank geen van beiden is, dient de vordering van Consument jegens de Bank te worden afgewezen.
- 4.6 Overigens merkt de Commissie op dat de Bank in deze procedure gewezen heeft op artikel 5.3 van de Voorwaarden voor een Privilege Spaarhypotheek. Hierin is bepaald dat een vastgestelde risicopremie *tijdens de looptijd van de verzekering geen wijziging ondergaat* (behalve als het verzekerde bedrag wordt verlaagd als gevolg van een extra aflossing op de geldlening). Consument stelt dat de Bank geen (geslaagd) beroep kan doen op dit artikel, omdat dit artikel spreekt van “tijdens de looptijd” en de looptijd van de levensverzekering door het oversluiten van de hypothecaire geldlening in januari 2018 gewijzigd is van 30 jaar naar 16 jaar en 3 maanden. De Commissie overweegt evenwel dat de looptijd van de levensverzekering niet gewijzigd is.

Bij het oversluiten van de hypothecaire geldlening is immers de *bestaande* levensverzekering gekoppeld aan de (nieuwe) hypothecaire geldlening. Na de acceptatie van de hypotheekofferte in januari 2018 bedroeg de *resterende* looptijd van de (in 2004 afgesloten en per maart 2034 aflopende) levensverzekering 16 jaar en 3 maanden. Anders dan Consument meent, is er dus geen sprake van een nieuwe looptijd die tot een herberekening van de risicopremie zou moeten leiden.

- 4.7 Tot slot, wat betreft de wens van Consument om de overlijdensrisicodekking geheel te beëindigen, overweegt de Commissie dat – zoals de Bank met juistheid heeft opgemerkt – het Consument vrij staat om samen met haar assurantietussenpersoon te onderzoeken of het mogelijk is om de dekking van het risico op overlijden uit de levensverzekering te halen.

5. Beslissing

De Commissie wijst de vordering af.

De uitspraak heeft de vorm van een niet-bindend advies. Tegen deze uitspraak staat geen hoger beroep open bij de Commissie van Beroep Financiële Dienstverlening. U kunt de zaak nog wel aan de rechter voorleggen.

U kunt, binnen twee weken na de verzenddatum van deze uitspraak, bij de Voorzitter van de Geschillencommissie Financiële Dienstverlening schriftelijk een verzoek indienen tot herstel van kennelijke vergissingen in de uitspraak. U moet daarbij met name denken aan correctie van reken- of schrijffouten en verbetering van namen en data. De volledige procedure met de termijnen die daarbij in acht moeten worden genomen staat beschreven in artikel 40 van het Reglement.